

Knižné publikácie autora

Poézia

Ľan /1981/

Údolie včiel /2001/

Modlitba s tebou /2003/

Naše lásky /duet s Jánom Majerníkom, 2003/

Tŕnisté jablko /2004/

Próza

Sibírsky Kichot a konedráči /2003/

Preklady

Poézia

Levon Osepjan: Krik /2003/

Moja Golgota /2004/

Elena V. Tambovcevová: Šepot /2004/

Próza

Michail A. Pismennyj: Človek končiaci /2004/

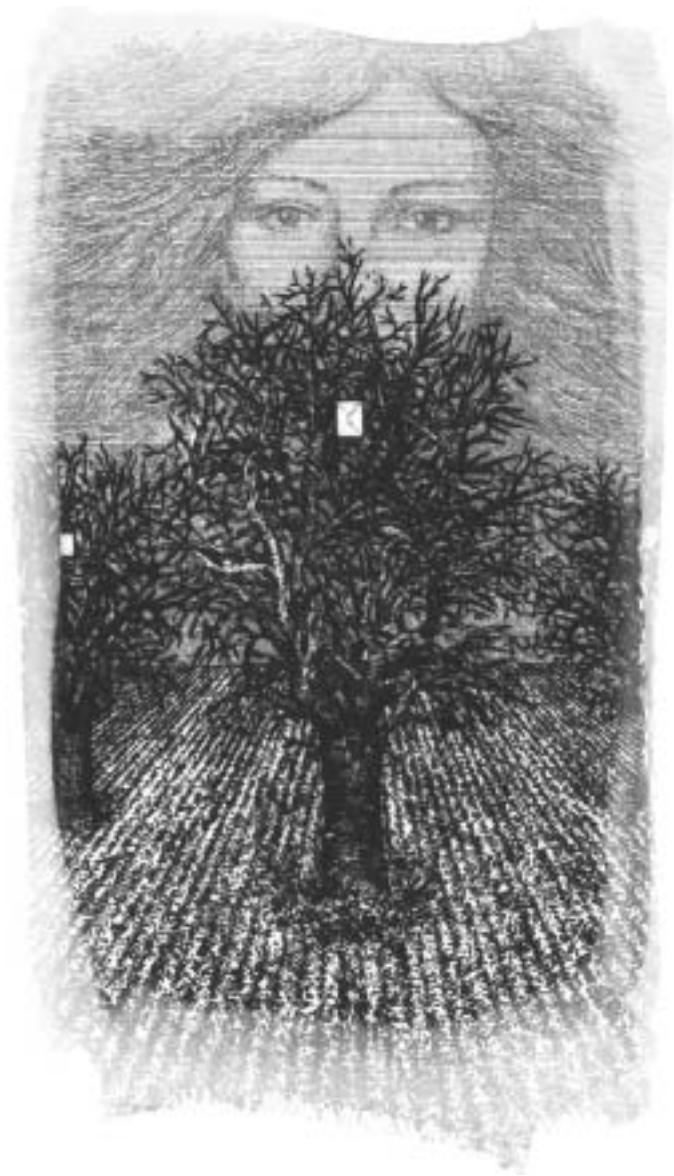
juraj kalnický

leto tvojej nehy

CCW

juraj kalnický
leto tvojej nehy

juraj kalnický

leto tvojej nehy

copyright © juraj kalnický 2006
illustrations © martin činovský

juraj kalnický: leto tvojej nehy
zodpovedný redaktor: pavol janík
ilustrácie: martin činovský - grafické ilustrácie 2006
grafická úprava: peter lajčák
tlač: lorca bratislava

printed in slovakia
isbn XX-XXXXX-XX-X

[www. jurajkalnicky.szm.com](http://www.jurajkalnicky.szm.com)

si taká

si ako ráno na slepcovom oku
zversky krásne ráno pri potoku

kde vtáci oživujú prizaspatý hlas
vešajúc ho na nejednu predklonenú šiju
vhĺbené ráno do rybníčných rias
čo ani nevedia že žijú

láskavá anamnéza

taká je úplná anamnéza
privreté dlane mihalníc
a slovo čo má zdravie zo železa
a ešte celkom svieža pusa
z ktorej sa vydral vrtuľník
prchavej vône tvojho dychu
tá známa príchuť
objaviteľa kolumbusa

slová

poslal som ti slová po vode a lekne
kde sa smútok ťažko dostane
tvrdý tón po čase v ušku zmäkne
sem-tam perly sem-tam sprostane

ba aj splín sa z hadej kožky zvliekne
a ret šeptajúci znehybnie
keď my dvaja zacielení na kadečo pekné
začneme sa tváriť nevinne

ouvertúra dychu pohľadov a paží
samé pochabosti ktoré treba zažiť
pri plnom vedomí keď vlhne i oko

ako ranná pažiť pre kone
raz galopom-cvalom a raz iba krokom
popod bránku citov v predklone

duet

hlavu máš nad klavírom
a ruky ponorené v hlave brahmsa
ja pedál čo udržuje ticho
s maličkým tvojim uškom hrám sa

tvoj rytmus mňa a teba môj zas dráždi
v zreničkách oboch zrkadlí sa cnostne
zatiaľ sa viac na noty upni

vrazia si milujúci tichí blázni
hrajúci duet – paternoster
pre iných nedostupný

zostrih

prastará ohnivá príčina života
na oči kveteny keď stelite svoje lúče
a ku jej koreňom zosiela inotaj
v posolstve vlahých pár

nastavujem jej tvár
aby ju amor zdanil
za zrasty neblednúce
v tomto sa apolón už veky nezamotal

cez sľučku dobrozdaní
mozog mi osadí v závitoch polyglota
že beží pospiatky

vsnívaný do túžby hladíť jej pevné lýtka
na plné obrátky
tak to vie zostrihať už iba beloritka

leto tvojej nehy

čas už sa delí odmerane
medzi tvoje
a medzi moje dlane
len pamäť bosá
behá po pažiti dejov
v ktorých si stále
príťažlivo sladká
navzdory predpovediam
že jeseň prichádza
a spfchne i tvoja
predzáhradka
plná svedkov
cítim to - som v niečom
poriadne namotaný
a ešte si viem priťažiť i tým
že premýšľam tu
o tom všetkom

kúsok nostalgie

v zápale upratovania
pustil som sa aj do povaly
zo zažltnutej fotky
našiel som iba kúsok malý
stojíš tam bosá v obilí
láska len na pozeranie

pomedzi škridlu tvoje vlasy svietili
a potom si mi z ruky padla
tak ako sa zgúľa
gulička z počítačadla
v pomlčke mimo negatívu
hľadal som kúsok seba
no bránili mi zrelé klasy
poprerastané nostalgiou celkom
ešte som cítil čísi pohľad zvedavý
akoby za kľúčovou dierkou

starosta

rovnako krásne spieva
a capella
ako s hudobným podmazom
pri mojom hluchu
sa to zdá byť až neuveriteľné
že z toho chovu i ja som
na salaši nad záborím
vchádza do koliby
akoby mu chýbal prst
ktorým sa klope
a nahlas vraví o tom
o čom sa ostatní boja čo i len šuškať
a keď ho odniekiaľ vyhodia
ako veľký vždy dopadne
na nohy
zima prichádza k nám
až keď on poriadne pozatvára okná
a oblečie si dlhé nohavice
v ktorých na chlapa vyrastie
a potom do jari píše také dlhé listy
že nedovidíš na bodku
no aj tak v dedine nemáme všetko
našťastie

jasná poľana

nebo sa tu dodnes korí neznabohom
v uzavretom tichu staroruskej priadze
zahladzuje myšlienkové stopy
jeho
rozosiata všade
preto tu ostalo len toľko čo je treba
popísané listy blízkych jabloní
bezodné priznania
ako prvý záznam o pôvode chleba
ako daň pútnikom miesto pre pietu
ako balzam z brezy na oči
ktorý viečka rokmi nezmetú
zamúčené slovo v stálej aréne
koniec dejstva v hre na tuláka
nikto neveríme bielej starene
až kým nemá našu ruku v smrtnom rukáve
prečo sa nám zdá že je pre nás málo
reportérska príležitosť stratená
uhrabaný stôl sťa okraj aleje
kde gróf tolstoj nepozýva ku káve
akoby tu nebol aj keď stále je
tuším asi čo to znamená

duše mám vlastnej dosť

- napísal bard a dodal:

- Ó daj mi svoje telo

a potom splasol
ako mechúrik
akoby sa mu odnechcelo
zrazu s kýmisi vyť

a s tebou je to pane ako?
len ťažko ideš zapnúť sako
márnivá hra prstov
keď gombík minie cieľ
a dierku netrafí
tak s nedostatkom duše
mučivo zápasí
dušička vedma
penzijnie pustnie
a sadá na ráfy
prosiš ju márnivú
- len chvíľku ešte veď ma

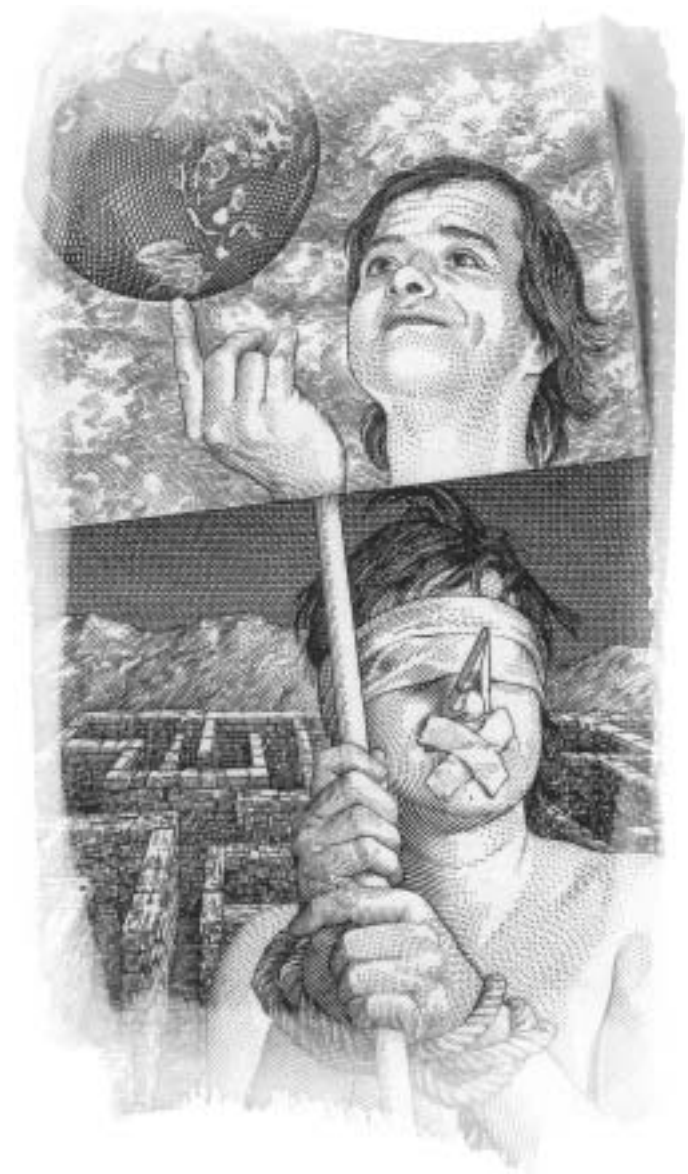
októbrovonovembrová fotografia

dnešná vosr sa celkom vydarila
do striech a tvári moskovčanov
sa oprelo slnko akoby sa chcelo splna minúť
z fučíkovej po tverskej kde autá
lezú ako potkany po starom chráme
sme za dvadsaťpäť minút
povedala si a pred puškinom
si mi kúpila bielu pečenú klobásu
večný vil-i ale dnes nedáva audiencie
tak sme sa sfotografovali za päť baksov
so strojene pózujúcimi amíkmi
na rohu gumu s kerenským a marxom
vnuci a vnučky domácich
netušiaci nič o sedemdesiat rokov
prekrúcanej nemeckej medvedej službe
mávali vlajočkami a púšťali balóniky
šťastia - uvoľnené radikály
do tónov andrewlloydwebbersa
nálada rezňov bazénov a kont
meďákov jácht víl a francúzskych pláží
a s holým zadkom podomácky okiadzaní bardi
- tu musíš stále dávať pozor na červenú!!!

»

»

- nuž pozitívne preber sa
aby ťa niekto nezrazil
v nesprávnej esemeske sveta
na fóne póz a peňazí
do ktorého bol ktosi dávno otrávene kopol
preto ten všadelietajúci popol
čiernučko čistý - kopy popola
poradcovia karierni
naháňači rešpektu na všetky strany
kampane a haldy benefičných fráz
plná muzikálová kupola
no a milovanie - svadby dlhšie ako
manželstvo /mladý je *tóčno* zverbovaný/
a záverečná na rozbitých kúskoch
no a turisti - nekonečné hromady
tuleňov ktoré sa chodia páriť všade
a medzi nimi naše fotky ala dnešnérusko
obrazy kociek maleviča plné
pinckertonov pijúcich iba baccardi a portské
a amadeus so salierim ktorým sa ide práve
dariť
a ešte exupéry v pozadí - potenciálne štartujúci
nový vezuv - upevňujúce sa nové zmierenia
- *buďte zdorovy!!!*
nepovinní priateli abývalého sovietskeho zväzu

už nestíham (ani v rusku)...

vytřča z okna sťa rým z rispetu
zásobník hebkých vnád pníe sa tajomne
a hlava moja cíeli rovno na métu
platiť tak s ňou aspoň začas spolu nájomné...

oddať sa hudbe a či libretu
najlepšie naštudovať si to vzájomne
smerujem ku nej ruku vystretú
veď isto iste sníva len o mne...

- pekný deň kráska - čo tak šálka čaju
- v klube na tverskej nás radi uvítajú

blesk z očí zosunul sa na môj odev
a výsmech čajky pára staré sako
- od limuzíny kľúče kde si milý podel!?!?

s hotdogom teplým rozchodím to dáko...

občan diogénes

vykalkulovaný z nerozbitného súdka
nemateriálnych statkov
nešmátra hlbšie do žalúdka
a nevšíma si bujných zadkov

nádejá sa že je i duša diabla čistá
a preplaví ju na koryte
k spravodlivosti ešte zatiaľ skrytej
na ktorú sa od počiatku chystá

roky vie že božie mlyny melú
len za rýchlosť je treba priplatiť
galibou na ceste k cieľu

a znôškou banalít
cez suché dúšky preto zápach kyslý
plaší mu neustále zlaté teľa v mysli

nulka

preteká vo mne v silnom promile
bez toho aby som ju cítil na žile
posiela depeše a leští epolety
od hlavy cez chlopne až po päty
že by mi pán pekiel závidel
violu eugena procháca
akoby hrala o veľké peniaze
tak sa mnou prechádza
vo zväzkoch tichých motúzov
je ako maestro caruso
lomcujúc potom s celým vrakom tela
keď presne ako z praku strieľa
do duše avara
to ale musí chytiť slinu
po besnej dávke nikotínu
vtedy si čudným dialektom
komolím vlastné meno

spytujem prehrešky napoly horím
chlapeckým údivom v lavici
štiavnickej školy
z vrecka mi pritom tulácky beží
kus sľučky
stratený od hrdla rafaela
čo si chcel vyskúšať ako je nežiť
za sebou má už veľa
recept mu svieti ešte v otvorených očiach
sťa kúsok rasce na bielučkom chlebe
- skús chlapče
medovku - na ruky
šalviu - na nohy
borievku - proti opuchom
fenikel - proti opitosti
lebo človek by mal v prvom rade bývať
dobro sám v sebe
či už je áčko - letný tulipán
a či nulka - neskorojesenná astra
pestovať
všetko čo nosí víla z rozprávky
ponúkajúca v kvetoch svetlo
nemajúc vôbec času na strach

pred divadlom satiry

šestnásteho júna sa začal
v moskve
pervyj april
pätnásťkrát zapršal
a pätnásťkrát zaprel
jediné božstvo čo nás tu kedy stretlo
slniečko
je jasné že tento rok
už leto asi bolo
z kovovej hlavy
majakovského
zarecitoval drozd
že prvé bolo svetlo
a dlho
dlho
držal sólo

malé puškinské reminiscencie

alexander sergejevič
pokladal slová ako kamenár
až ti tá jeho dlažba
zvíera zvíera v hrudi

dcérenka erato je zmámená
neskoro líhava a skoro sa budí
a z rýmovanej vakovky sunie sa
prášok do rozsmutnenej duše
až z toho pália viečka

už každý asi čítal že slovo také mocné je
že hádam veky prečká
aj bez prístrešku a zblížené
iba s kúsočkom neba

ale svet ľudí pomaly nepotrebuje ani seba
stáčame med a prázdne pláсты lížeme
vdovský šat básne visí na dverách
steny o ktorú ktosi hádže hrach

daromný úškrn

za svetlo všetkých skiel
čo samo míňa sa
za výdrž jasu v nich
bez veľkej predtuchy
čo kuvik prináša
snaží sa prejaviť
sťa ďakovačný mních
a trocha potajme
zahrať si primáša
kapelník staroby
metronóm tikajúci
už hasnúceho tepla
ktoré sa v sebe topí
nemajúc žiadnu vadu
akoby zametal
za sebou čiesi stopy
v rovine prstokladu
nuž znovupoznané
sa s neistotou učí
snehánky zmúčené
i nefrontálne dažde
takto to bude tu
aj keď nás nebude
slovíčko ani veta
no hádam predsa len
tak ako v dobe každej
nemožno stratiť sa
úplne z tohto sveta

malé divy

siedmeho decembra
otvorili opäť divotvornú lascalu
aby sa zatriasla celá kultúrna
zemeguľa i okolité spoločenstvá
aktívneho bytia
očakávala sa lepšia akustika
ako v roku nula
cez dvanásť vrstiev dreva
a zopár prezidentov
poťažne ochorenia na chrípku
a pandémie
pár obetí vakcín
všetko bolo povolené
no nikto z ľudí
v celom medziobdobí
neočakával zámer egypta získať
plutónium
tatranský orkán
a cunami v silvestrovskom úsmeve
nič z toho nie je na okrasu
a tak sa oči sveta v užasnutí pasú
na divotvornom mechanizme
prírody ktorej nie si pánom
a v tvojom diári ďalej zvoní budík
s patričnou úctou
ako si sa mýlil v mnohom
človeče
ako to stále berieš
len dínom-dánom

futurogénes

človeka lákava
všetko to záhadné
čo sa len ešte stane
aj malá mrákava

vie zrazu postaviť
horeznak celý svet
na miskách decimálok
čo máva nasnívané

nebýva hotový
uniesť tak veľký batoh

expres ho unáša
tak ako večný údel

minúť ho nemôže
preto už ani v sude

(grafické) listy martina (činovského)

hlboko v noci
keď už nie je vidno myšlienky
spakované v kontajneri
na jeho šiji
cez čokované oči ako gvéry
podozrivo náchylné na optimizmus
podrážajúce mu jazyk
akoby chceli byť všade prv
aby ho mohli uživiť svojou
bibliou v ktorej si kat stína vlastnú
hlavu pretože v tomto svete často
nieť komu rozdávať srdce sťahujúce sa
z hrudi na dlaň
vstupuje on
z rodu warholovcov
medzi kovové platničky sálajúc teplo
toho čo len ťažko
môžeme precítiť naraz
toho čo málokto z nás
nosí v sebe preto
aby to posúval ďalej do hry

ráno

padá zhora v troškách
ako budík
sňa umrlec ma kostičkami budí
a noc za sebou sa chystá stiahnuť roletu
žijem
mech garmošky naťahujem v hrudi
aj keď nohy
sa mi sem tam v hlave popletú

tvoje veci

tíšina dýcha
na parapete
ako detský spánok
namiesto portského
dymí len šálka čaju
a večná výzva na cestu
vytŕča z oblakov
za dverami kde nič nebývalo
sa stále otáča ako večný zbeh
len potok s kosou zákrutou
a asi preto nevieš
či sa máš rovno zapakovať
do zeme tichých ľudí
pod krížom
a či nemotornými rukami
prekročíť zákrutu
kde ťa nečakajú

voda

potôčik pleso rieka more
pramienok studňa číra voda
roľnička svätená
čo každému sa podá
v pravej chvíli

keď mesiac končí nočnú šichtu
navôkol usnú všetky víly
a deň už do úplnku zreje
stúpam si po pramienkoch bosý
a delím si ich na dve časti
na ticho čo z vôní liahnuté je
a na prenikavý cinkot kosy

záhrada

milujem ako chodí
zbožňujem jej vôňu
záhradu vyššej chémie
šesť najlepších piesní
ktoré poznám
sú ruky oči pery jej
záhada záhrad
semienko v uzlíčku
akoby som bol
jedným ťahom
zviazaný pri líčku
akoby mi to umožňovalo
nezávisle myslieť
na zajtrašný čaj o piatej
príliš unavená na to
aby so mnou už nerátala
na tejto ceste
ktorou idú všetci
aj keď romantika ktorá musí prísť
ako druhá šanca veku
ako holá veta
nesála iba tlie a dymí
nevadí že ma nevidí
ako záchrancu sveta
odzrazu je v nej plno krásnych vecí
a ja prvýkrát neviem
ako s nimi

violončelistka

zanovito opiera sa o čelo
akoby ju iné telo bolelo
možno by láska
nemusela byť tak ťažká
keby nelietala ako vážka
a nedala sa lúskat' všetky taje
možno tá cesta vôbec neschodná je
možnože už siedme nebo nebude
a možno milovanie ani
v koži hadej
možno len achát
a agátové aleje
možno len nádej
stačí spáchať
možno aj nebyť si tak na istom
pri nežných dotykoch
ledabolo prehodených palistom

chvíle ktorých je pár

v živote sa to stane
možno len raz
keď nečakaná iskra preskočí
ako tik mimovoľný z očí do očí
no a ten mráz
strnulý potom
už nedopovie človek ani smietku
ako lúč neskorý si sadne na omietku
mysle
a spať mu nedá
- čo som mal vtedy s rukami ?
- či som si prispal zvisle
že som sa z miesta nehol ?
- bol som tam vôbec - nebol
vo chvíli čo trvala len krátko ?
- prečo je náhoda tak biedna ?
že takých chvíľ býva len pár
možno len jedna

ruky

keď počuješ spev jožku črného
zaslžíš
v sebe tajne a symbolicky
lebo nemyslíš konkrétne
len to že umrel otec
ako inštitúcia
niekedy niekde niekomu
časom to prejde a zabudneš
aj melódiu
ale keď ti zomrie otec
slžíš i navonok
či si spravil dost'
otestuje ťa
premývaná pomyselná vina
možnože stačilo len držať za ruku
úľava
pre otca i syna

sonet múze milana stanu

sprvu to bol len giotto ktorý
poslal mu fax sediac vedľa petra
počúvajúci už nebeské chóry
- oprobuj a potrýzni i spektrá

hodnejšie môjho pohľadu a štóly...
uchopil maliar príležitosť čo ho stretla
a viedol ďalšie tiché rozhovory
s veľvyslancami sna dažďa a vetra

no čo s takým ale múza porobí
keď si ho v rukách veľmi dlho miesi
on - dve oddelené i spojené nádoby

poznáva bližšie črty čiesi...
- sám ocitol sa zavesený ako na webe
v bezbrannej čistej správe o sebe

rispet z pamäti

jar vzala kryhy vzala zimné smútky
a leto prišlo s tebou ako spamäti
objavili sa opäť nezábudky
a guľky v jamkách pre deti

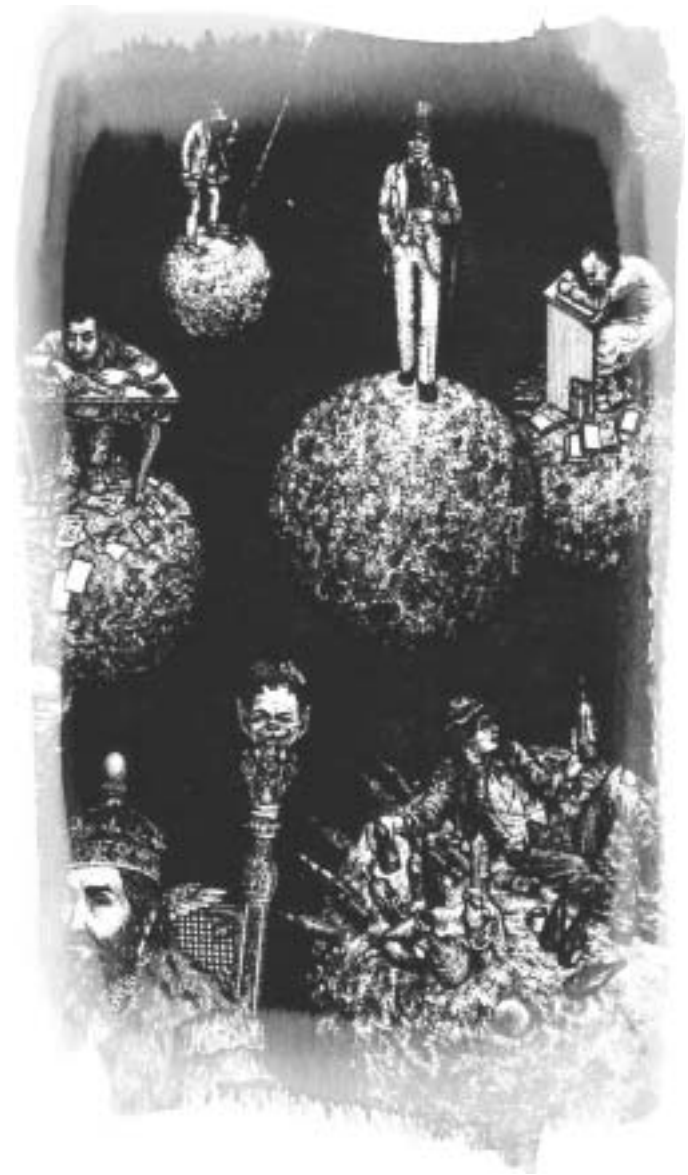
keď ma prítulnosť tvoja orosí
a ja ju neviem zrazu opätovať nežne

potichu hádam či je to už bežné
a či mi iba teraz nedochádza síl...

dookola

stáva sa taká okolnosť
že vypovie i totem
keď niekto žíví v sebe pocit
že stále nemá dosť
a chamce iba chamce
a inak nechce ani
prečítať správy z okolia
vtedy i nity povolia
a svrbenie je v dlani
dekódujú sa šance
a chodíeva sa dookola
zbierajúc zľavy z konzumu
niektorí tiahnu ku hostincu
niektorí do kostola
a podstupuje sa z rozumu...

dvere pre bezdomovca

poznačený už zubom času
na šachovnici bez dámy
uhneš si opäť tvrdiac basu
a skontroluješ nechtami

glazúru čo ti ktosi obil
život v exile a stále v rodnom meste
netreba e-mail ani mobil
ľahko sa minie stres po známej ceste

na skládke kde nosíš seba do zberu
netreba lásku ani neveru
nikomu nevaďí to možno preto

že v tomto svete ako v povere
zhasína posledný a nezabúda ani na dvere
ktorých nieto

čakanka

tak čaká na svojich
len matka každý večer

uzlíček v pokoji
zo srdca leje sviece

chcela mať pod krídlom
čo blúdi v orbite
a zriedka vracia sa

len ak je obité

je to o tom

hrabáčky schystali lúčny stôl
pre slávnosť májového dažďa
poukladané vône do kôpok
s kvapkami potu

vyhádžu vidlami plecnatí chlapi
pod strechu na štál
a celú zimu tie vonné herbáre
šepťajú im budú o chlebe a mlieku

a denne dolejú im rieku
pokoja čo steli sa v nich
po večernom zvone
dedičná pamäť blízkych

stebiel tráv a kmeňov
učlovečené podmanivé tône
z ktorých si pod kožou nosíme
hádanku zaživa i potom

podvečer v alexandrove

chcel som ti zavolať
no neviem ani prečo
na okne fialka
tá má tiež čosi s rečou

cítim ťa pri stole
počujem tvoje hlášky
otvoril som džina
a vypúšťam ho z fľašky

možno ti napíšem
až nájdem vhodnú tému
na okno objednám
pre zmenu chryzantému

no je to iba plán
veď nemám adresu
preberiem si to hneď
len čo ma vynesú

za oknom prší dážď
a nevšíma si ma
je tu tak útulne
je tu strašná zima

sám som si hľadiskom
fialka už skrehla
vonku sa zablysklo
víťazstvo či prehra

z návisti odpíšeš
že mám už pamäť chromú
a to tak poteší
až vyplačem sa tomu

ariadna a tézeus

niekto by už mal
nedovoliť
aby len samé dobro prevravelo
a preto by som mal aj ja urobiť
asi oveľa viac
potrýzniť výskumnícke telo
a pozrieť sa bližšie
do tváre tejto (n/r)-itky
lebo dnes už možno prežiť
všetko okrem smrti
aj topoľový sneh a medy
aj výplod mysle plytký
tep krvi výdych príklon viečka
šibovaný z pomykova do rozpák
dívídírádiom
- nech zmilujú sa aténčania
nad diom
čo nad nimi sa nemal kedy
- mendelssonbartholdy a biela vlečka -
premodlime sa spolu rukami
ako brat attila
za lásku v prízemí
ktorá má dôvody
aby nás prežila

v štiavničke na sklonku leta

dominuje koniec leta je ho plné hrste
vietor bije ako blázon mláti suché trstie
zneuznaný herec bez gáže
popri jarku nepatrnom

suší ovčie prte
a vo mne sú zrazu plné vitráže
nablýskaných idaretiiek s nebotyčným trňom
v prútenej ošatke na znak prevrhnuté

zacnelo sa mi po sebe samom
neznášam odluku
no neviem nájsť už ale žiadne mená
pod tiažou hlavy vriacej

sprivatizujem si priestor
v schystanom klobúku
vo veľkom svete to nič neznamená
a v mojom len o trochu viacej

povedz v ktorom si dnes svete
kam ja nemôžem
za tebou
s predtuchou
že tam rastú fialky a veternice
rozsiate tvojou hlavou
a dejiny
- tiene ľudských nálad
a zem v ktorej práchnivejú kosti
tvojich tichých potomkov
kde ničota sáca do spavosti
hluchých ušných kalichov
prúdy tónov
pokým sa minie
aj krajina čo nás kŕmi
si predsa ten
čo sa vymanil a ďalej
pleje
knihy evenkov
s víťazmi za obzor
kade sa ešte víno neiskrí
k úľaku a láskyplnej hre
až po ktorej sa lutna láme
a potom sa to stane...
mizneme v diaľave
(potešenie z hry je na každej strane)
my všetci nesvoji čo
často zabúdame
na slová láskavé

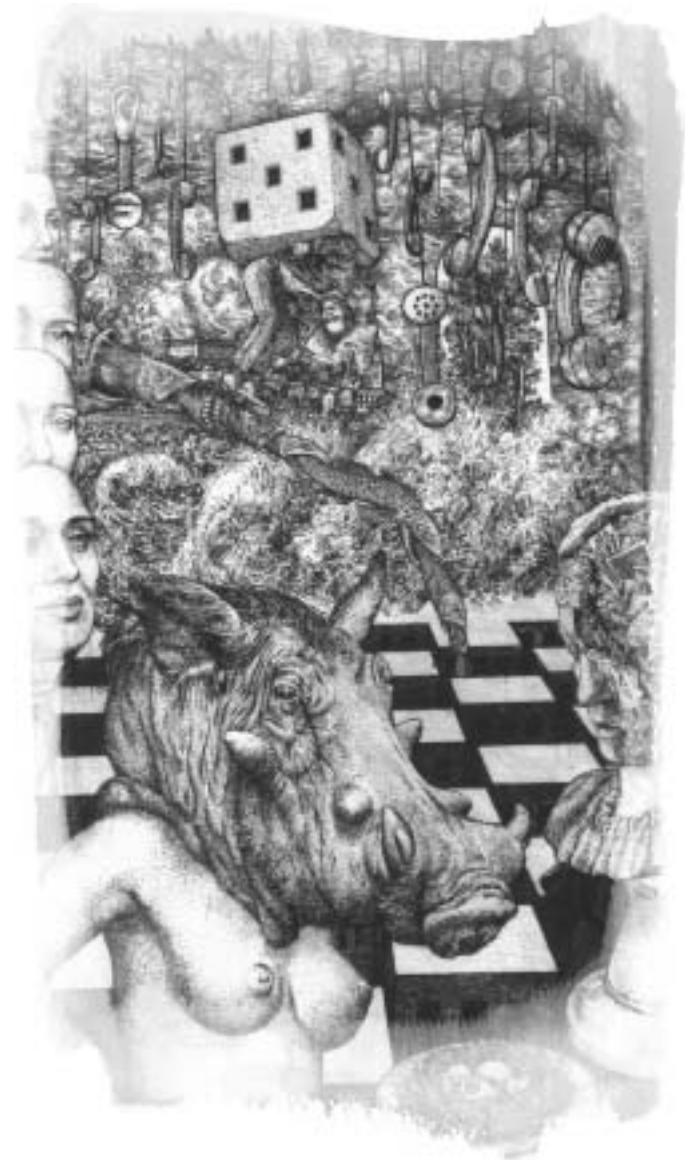

e-mail

končím s tebou – dospela som
preto e-mail – šetrím hlasom

*chlapi sú vandali
zoradený tím
ktorý iba hrá sa
a sa vykrúca
vymierajúca masa v šestinedelí
tak hravo zhadzujúca
naraz po dve skaly
z hlavy i zo srdca
mažiarik boží od počiatku sveta
nič nie je čo by nevedeli
porota - nátone - zbory
nezniesiteľná krehkosť bytia
jedna pologuľa mozgu svätá
a druhá - pískajúci dandy
hypochondricky chorý
výrony - exkrementy - spreje
plamenný jazyk červí zub a tichota
- krčmárka dolejš nech to všetko zhorí
veď tu po živote vlastne nič už nie je
výrečnosť ducha čo si k sláve fandí
blahoslavený odkaz quichota
v nárekoch júliinej dojky*

ale ak sa budeš nudiť –
skús mi brknúť medzi pevné trojky

je

aj také slovo
znamenie ábelovo
neodhaľme ho ale
tajme
ako pod ostrím jazvu
po reze
kto sa nám ešte skántri
a kto doreže
zberači čo chcú tiahnuť
na juh
poprekračovať nové rovníky a
polárne kruhy
zbierajúc staré autá nábytok
o ktoré sa dobre postarajú
a nespokojní tí druhí
v meste čo žije podľa darwina
chodiaci s kožou po manéži
zmenení na mince
s pomocou božou
chcú to len prežiť
aj po vyčerpaní zásob
ako jarina

druhé kolo

nuž ťah to dobrý nebol
hrať druhé kolo s tebou
nebol to dobrý ťah
chcieť zdolať taký svah

ostrohy kopytá
zem už je dorytá
údy sa nehýbu
dosť bolo pohybu

obväzov na rany
celí sme zbabraní
z tej novej partie

ovzdušie priam hustne
oboch nás zabije
hrať iba druhé husle

nočná mora

na proscéniu absurdity
a s poirotovskou lordózou
vyrýva rubens britvou city
do kyprých zadkov veľmožov

puškin sa chystá na debut
a číta číta hluhým ušiam
nežnosti čo všetky znelky rušia
amor ho za to dáva oslepiť

rómeo pod balkónom smolí
že bez júlie nevie žiť
- buď moja angela jolie
ja budem tvoj brad pitt

päťročný mozart salieriho vraždí
ten v mukách mrie a s hudbou končí
svet celý - a ostáva navždy
len v pohrebnom zvonci

keď goethe uťal krídla pegasom
stemneli rieky zamĺknutých ľudí
mefistoteles zlomyselne tvrdí
že zodpovedný za to len ja som

koristnícky ríspet

môj čas sa plní
namiesto počúvania už i ja trápne radím
teším sa z mála náklonnosti lunny
keď tečie okolo jej patetickej brady

tak chcem s ňou i k vlastnej smrti podísť
ako sa patrí na kráľovskú korisť

múdrejší o znelky a bylínkové čaje
keď funebráci prískrutkujú vrchnák - a je...

šteniatko lyrika

kus drevka rozomeľ a potom doňho vpíš
svoj verš nech zakotví v jej oku
obrazec lyriky keď prezradia jej skrýš
úprimne modlí sa len posledný deň v roku

a ako prváčik opäť raz nevie presne
odvisnúť na prepone či padnúť po odvesne

nie je v tom nikdy doma
šteniatko nevinné papuľka nevidomá

chlieb náš

taký chlieb nie je
samá striedka
u nás sa neje
a keď - len zriedka
aj to nie celý
- iba po máličku
keď nás dáš bože
navzájom sa hlušiť
čo budeš robiť bez nás
veď aj ty sedíš iba na krajíčku
a uštipuješ po kúsočkoch
ten každodenný chlieb náš

v samizdate

tu vo vnútornej ilegalite
v úcte ku slovu
bez náhrady
a konkurencie
kde litera súdi
slobodu pre mieru
očí a uší sebaklamu
lebo netreba zvlášť hľadať jeden druhého
žiadna zlá ani dobrá príčina
neženie nič dohromady
možno len pozornosť vie
či je to tak
že bez xeroxu a písí
nesmú sa mutovať rukopisy
ako povedali režimisti
čo prejavujú vždy snahu
o zachovanie fyzickej existencie rukopisov

ktoré keď už mohli vyjsť
pre nedočkavého čitateľa
stratili svoj pôvab v banánových krabiciach
bez podpisu
lebo slovo má takú silu a
taký vplyv že sa nepotrebuje
podpisovať
preto sa doteraz nevie
čo to spôsobilo
že sa to ťahalo od dymu
k plameňu
aj v e-xile aj v in-xile
aj keď vraj *žiaden autor nemôže mať
šesťdesiat kultových knižiek*
ako povedal švandrlík a
pred tým nikde neujdeš
povedal iný známy mimo námestia

žena a básnik

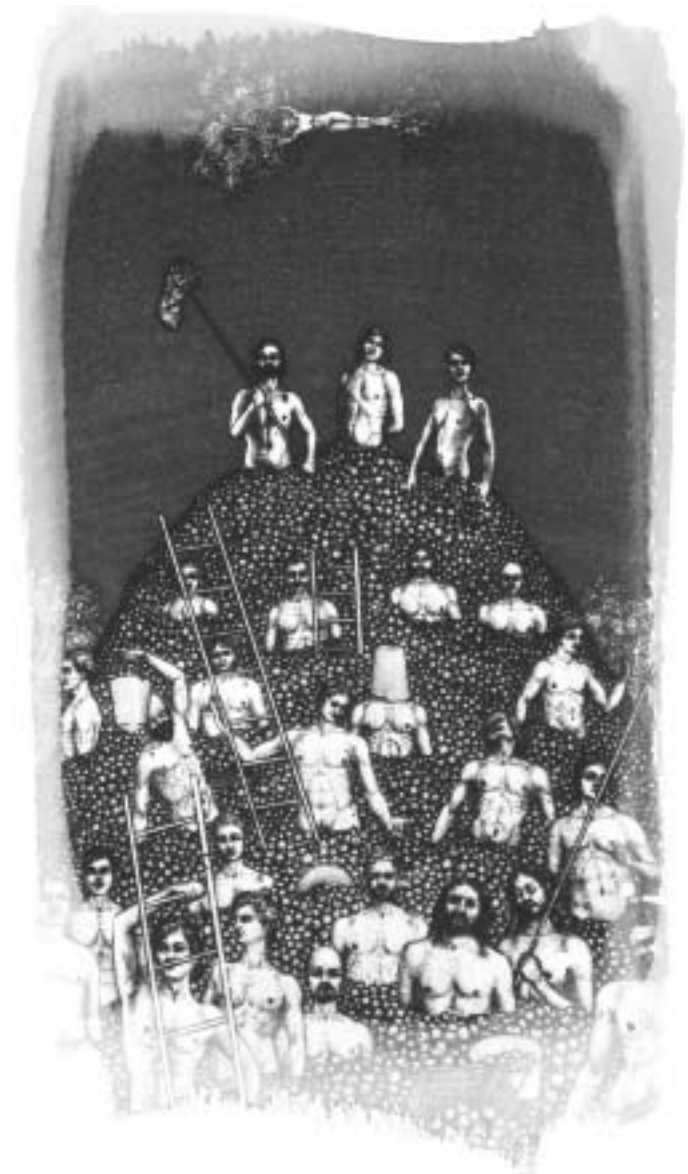
básnika zakaždým zbabelý únik chytá
keď ódu oslavnú pýta si zanovitá
klamať chce slepý byť a silný - ubráni sa?
farbavým uhlíkom o snení verše písať

vie milosť nepríde a bude na to sám
blízka a vzdialená sťa hlúposť všetkých jám
do ktorej obručí nakoniec aj on padá
tak sladko bozkáva objíma (očká hada)

milenka neverná reč tratí sa mu pri nej
nikdy ju nenačať byť prikovaný k inej
sťa rana hnisavá ktorej sa ťažko zbaviť
tep teplo tepúci len doťahuje závit

dnes ešte nemôže nemôže ani za sen
v ktorom ju stretáva a píše pre ňu báseň
všetko tak narýchlo všetko tak v návale
tokajské falošné nádeje dáva len

iba keď utíchne kladivko vtáča mladé
a svaly stuhnú mu v striebornej riedkej brade
svoj pohár dopije povolia remene
pod čelom zaspí mu aj túžba po žene

si taká	8
slová	11
duet	12
zostrih	15
leto tvojej nehy	16
kúsok nostalgie	19
starosta	20
jasná poľana	21
duše mám vlastnej dosť	22
októbrovonovembrová fotografia	25
už nestíham (ani v rusku)...	29
občan diogénes	30
nulka	31
pred divadlom satiry	35
malé puškinské reminiscencie	36
daromný úškrn	39
malé divy	40
futurogénes	43
(grafické) listy martina (činovského)	44
ráno	47
tvoje veci	48
voda	51
záhrada	52
violončelistka	55
chvilé ktorých je pár	56
ruky	59
sonet múže milana stanu	60
rispet z pamäti	61
dookola	62
dvere pre bezdomovca	65
čakanka	66
je to o tom	69
podvečer v alexandrove	70
ariadna a tézeus	73
v štiavničke na sklonku leta	74
sofokles	77
e-mail	78
je	81
druhé kolo	82
nočná mora	85
koristnícky rispet	86
šteniatko lyrika	89
chlieb náš	89
v samizdate	90
žena a básnik	92

